

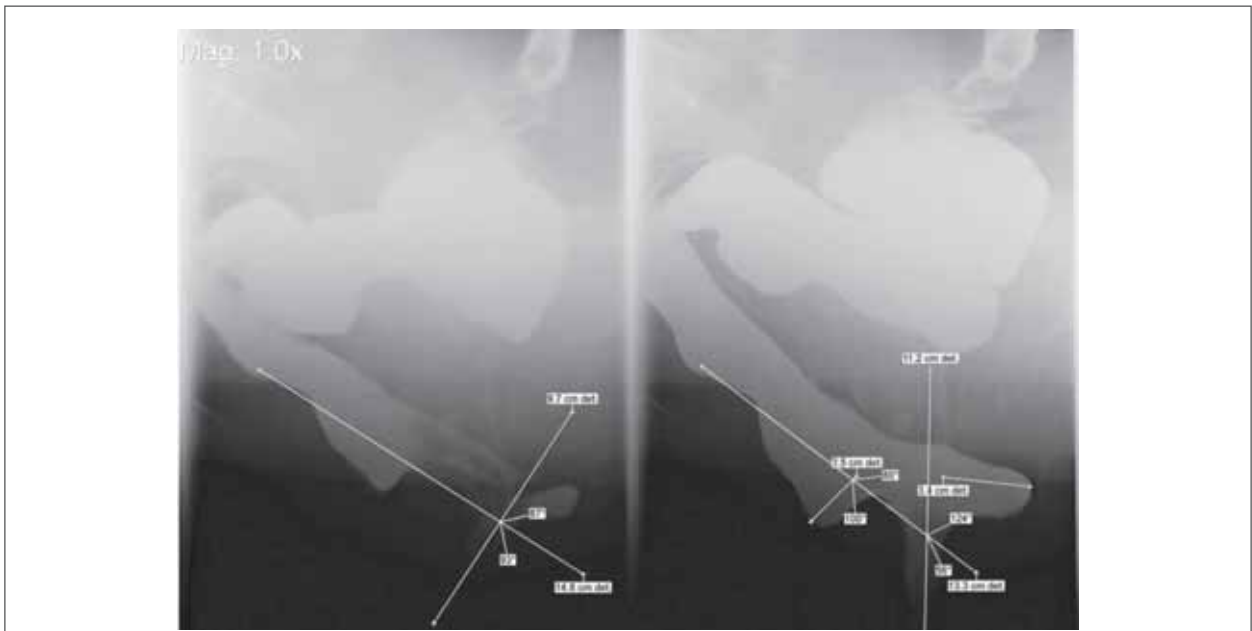
Rycina 48.29. Defekografia (schemat), ocena ruchomości dna miednicy: a – pozycja spoczynkowa; b – podczas parcia; c – podczas zaciskania odbytu.

oraz zdolności do wykonywania skutecznego skurczu. Obiektywizacji tej złożonej patologii służy badanie defekograficzne. Ilustruje ono pozycję punktu połączenia odbytowo-odbytniczego w czasie spoczynku, parcia i maksymalnego skurczu aparatu zwieraczowego odbytu (ryc. 48.29 i 48.30). Punkt ten przyjęto jako wyznacznik radiologiczny pozycji centralnej części dna miednicy.

Ocena ruchomości dna miednicy za pomocą badania defekograficznego umożliwia rozpoznanie trzech stopni jego obniżenia (tab. 48.5).

Tabela 48.5. Skala ruchomości dna miednicy – stopnie obniżenia dna miednicy

Stopień	Opis
I	Dno miednicy obniża się podczas parcia o ponad 3,5 cm. W spoczynku dno miednicy powraca do prawidłowego położenia
II	Dno miednicy jest obniżone w spoczynku, ale na tyle elastyczne, że zaciskanie odbytu pozwala na jego podniesienie
III	Dno jest miednicy obniżone, atoniczne – zaciskanie odbytu nie doprowadza do jego podniesienia

Rycina 48.30. Defekografia, pomiary ruchomości dna miednicy (przedni i tylny uchyłek odbytnicy).